

Kære Kajakbumser,

Som de fleste af jer ved, så døde Henning Reichstein Nielsen, stifteren af foreningen, i starten af maj 2019. Henning var meget aktiv i foreningen og var til det sidste webmaster.

Hennings aske blev efter hans eget ønske spredt fra en kajak ved Als Odde søndag den 7. juli 2019.

Æret være hans minde.

Allan Petersen har skrevet en nekrolog, som kan ses herunder:

Henning in memoriam

Efter sin skilsmisse flyttede Henning ind i huset på Als Odde, som af uransagelige grunde hed "Fruens Vilje". Der mødte jeg ham efter jeg begyndte at ro i havkajak i 1999. det blev i første omgang ture rundt om "Mallorca", ind i fjorden og ture på Limfjorden.

Henning havde mange års erfaring som kajakroer helt fra tiden i Svendborg, fra flere års medlemskab i Randers Kajakklub ved Gudenåen, maratonroninger på tyske floder og sommerture med stifterne af "Havkajakroerne".

På et tidspunkt besluttede vi at danne foreningen "Kajakbumserne Mariager fjord", som skulle være en nem forening; uden sted, uden regler og uden årligt kontingent. Så medlemskabet blev 100 kr. for hele livet.

Det var helt i Hennings ånd. Møder blev holdt på skift hjemme privat med kaffe og kage og et emne, som vi mente kunne være af interesse for alle. Øvelser i svømmehal blev indført for at lære selv- og makkerredninger. Sikkerhed lå Henning meget på sinde.

Vores venskab blev tættere og vi mødtes jævnligt for at drikke pulverkaffe med whisky til og diskutere mange emner af fælles interesse såsom Heruler og andre folkeslag fra folkevandringstiden, vikinger, filosofi og herunder især de før-sokratiske græske filosoffer og stoicismen, religion og aktuel politik.

Vi planlagde kommende vinters emner for sammenkomster og lavede præsentationsserier indenfor flere emner.

I 2005 blev jeg inviteret af Henning til at ro med "Sommerholdet" fra Kristiansand til Larvik i den sydnorske skærgård. Det blev en stor oplevelse for os alle i godt vejr.

Siden blev det til ture i østsvenske skærgård, Ålandsøerne rundt to gange og Väneren og Dalslands kanal. Hennings store erfaring fornægtede sig aldrig. Han kunne rejse telt på en klippekold og sove fast til vi kunne høre tobakshosten ved syvtiden om morgenen.

Jeg husker specielt en tidlig forårstur vi havde sammen fra Als Odde til Øster Hurup. Jeg lå i bivuaktelt og Henning i sin Jerven extreme med sovepose. Det blev en aften med den mest fantastisk klare stjernehimmel og vi sad længe oppe og så på stjerner og snakkede. Om natten blev det frost med rim på alt og Henning vågnede med sit første store KOL-anfald. Jeg slæbte hans kajak ud så den kunne flyde og Henning slæbte sig efter, men da han først sad i kajakken gik det fint igen.

Vi havde et kaffemøde hver onsdag med Tommy, Per og Irena, hvor vi småskændtes om alt.

De senere år blev tiltagende sværere med forskellige lidelser og KOL. kajakturerne blev sjældnere, lysten til at tale om andet end elendighed aftog. Henning måtte afhænde huset, katten og kajakkerne og flytte i beskyttet bolig, men lidelserne tiltog. På sengekantens afsæt ventede dagens afgrund af elendighed.

Til sidst gav kroppen op og Henning gik til de evige kajakvande. Må hans sjæl flyve højt hinsides.

Det værste ved at blive gammel er ikke egen aftagende styrke, men at ens venner forsvinder og sammen med dem fælles referencer i livet. Ære være Hennings minde.

Allan